

PROTOKÓŁ
Z POSIEDZENIA KOMISJI HABILITACYJNEJ DR IWONY JELONEK

Komisja ds. Postępowania habilitacyjnego dr Iwony Jelonek zebrała się na Wydziale Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego w Sosnowcu w dniu 10 marca 2017 r., zgodnie z zapisami Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016 r., poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz.1311), w składzie:

prof. dr hab. Tadeusz Peryt – przewodniczący Komisji

dr hab. Justyna Ciesielczuk – sekretarz Komisji

prof. dr hab. inż. Marian Wagner – recenzent

prof. dr hab. inż. Krystian Probierz – recenzent

dr hab. Stanisław Ćmiel – recenzent

dr hab. Jurand Wojewoda – członek Komisji

dr hab. Mariola Jabłońska – członek Komisji

Przewodniczący Komisji zreferował dotychczasowy przebieg postępowania w powyższej sprawie. Stwierdził, że dwóch Recenzentów nadesłało pozytywne recenzje w przewidzianym terminie, a jeden Recenzent – negatywną.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, członkowie Komisji wypowiedzieli się o zasadności przeprowadzenia rozmowy z Habilitantką uznając, że nie jest to konieczne. Ponadto poinformował członków Komisji, że nie wpłynął wniosek Habilitantki o przeprowadzenie tajnego głosowania, dlatego, zgodnie z ustawą, odbędzie się ono w trybie jawnym.

Następnie, po stwierdzeniu, że wszyscy członkowie komisji zapoznali się z materiałami w sprawie, Przewodniczący Komisji otworzył dyskusję i poprosił o krótkie uzasadnienie powziętych opinii.

W trakcie obrad Komisji recenzenci podtrzymali treść swoich ocen.

W szczególności:

Według Prof. Mariana Wagnera przedstawione do recenzji osiągnięcie naukowe habilitantki akcentuje zasadniczą rolę badań petrograficznych węgla w procesie rozpoznawania fizyczno-chemicznych własności węgla i jego wybranych produktów przetwórstwa w celu ścisłej oceny ich technologicznej jakości. Recenzent uważa, że temat ten dotyczy zupełnie innego problemu niż rozprawa doktorska, choć wiąże je petrograficzna metodyka i nieduża zbieżność z pracą w poz. 6 i innymi, dotycząca jednak tylko wykorzystania materiału badawczego. Nadrzędnym celem prac Habilitantki był wybór optymalnej metody z zakresu obecnie stosowanych sposobów badań. Tą metodą jest tok badań petrologicznych węgla, dotyczących genezy i oceny technologicznej uwęglonej w sposób naturalny i antropogeniczny materii organicznej. Ten kierunek badań stosowanych wpisuje się wyraźnie w nowoczesny, światowy nurt badań węgla kamiennego. Wprawdzie Recenzent uważa za kontrowersyjne niektóre wnioski pochodzące z prezentowanych prac, jednakże stwierdza, że podstawowy dorobek naukowy Habilitantki jest znaczącym osiągnięciem naukowym i należy mu także przypisać cechy wybitnego osiągnięcia naukowego. Przedłożony zbiór prac zawiera nowe elementy

poznawcze (głównie interpretacyjne) metody petrograficznej w badaniach węgla kamiennego i jego zmian w termicznych procesach technologicznych, co uzyskano dzięki wysokiej znajomości strony teoretycznej i praktycznej metod petrograficznych, niedocenianych jeszcze w naszym kraju. Ponadto zawarte w nich cechy innowacyjności stanowią atrakcyjną ofertę dla przemysłowego wykorzystania węgla. Prace przedstawione jako pozostały dorobek naukowy dotyczą podobnej tematyki co prace główne; dotyczą one dość szerokiej tematyki petrologicznej i reprezentują dobry merytoryczny poziom. Końcowa ocena prof. Mariana Wagnera osiągnięć naukowych Habilitantki jest bardzo pozytywna; jednoznacznie stwierdza, że w pełni zasługuje ona w myśl obowiązującego prawa na stopień doktora habilitowanego.

Prof. Krystian Probierz oceniając przedstawiony w osiągnięciu naukowym dorobek dr Iwony Jelonek od strony formalnej stwierdza, że spełnia on wymogi stawiane Kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego, jednakże uważa, że przedstawione osiągnięcie naukowe nie zawiera żadnego elementu nowości czy innowacyjności, a składające się na nie publikacje łączy jedynie stosowanie tych samych metod badań petrograficznych, znanych i już stosowanych uprzednio. Recenzent ma również wątpliwości dotyczące kryteriów, według których Habilitantka ustaliła kolejność zestawionych publikacji oraz o kryteria doboru i liczby publikacji składających się na osiągnięcie naukowe. Ponadto wylicza wiele szczegółowych mankamentów dotyczących autoreferatu oraz publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe, które zdaniem Recenzenta są rezultatem niestarannego i niedostatecznie przemyślanego przygotowania wniosku. Uważa również, że uzyskane przez Habilitantkę niektóre wyniki badań wykazują zbieżność z ideą i rezultatami badań uzyskanymi w ramach projektu Inteligentna Koksownia, prowadzonym w Instytucie Chemicznej Przeróbki Węgla w Zabrze w latach 2009-2014. Prof. Krystian Probierz twierdzi, że dr Iwona Jelonek nie spełniła zapowiedzi podanych w tytule osiągnięcia naukowego, a przedstawione w dokumentacji materiały nie pozwalają na uznanie, że zostały spełnione warunki ustawowe umożliwiające poparcie wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Z kolei dr hab. Stanisław Ćmiel stwierdza, że składające się na osiągnięcie naukowe publikacje stanowią logiczną całość, są zgodne z założonym celem i tytułem, gdzie tematem przewodnim jest wykorzystanie metod petrograficznych w badaniach paliw stałych. Zwraca uwagę szerokie spektrum zainteresowań badawczych dr Iwony Jelonek, jej dużą wiedzę oraz umiejętności wykorzystania praktycznego wyników badań. Różnorodność wykonanych badań i zastosowanych metod, jak i liczba przebadanych próbek, pobieranych w terenie i zakładach produkcyjnych, świadczy o ogromnej pracowitości i aktywności badawczej. Zdaniem dr hab. Stanisława Ćmiela osiągnięcie naukowe wraz z pozostałym dorobkiem stanowi istotny wkład w rozwój wiedzy o petrologii węgla. Najbardziej znaczącym naukowym osiągnięciem Habilitantki, ważnym w aspekcie naukowym i użytecznym, jest opracowana nowatorska metoda wykorzystująca parametry petrograficzne paliw do precyzyjnego określenia proporcji składników reaktywnych w węglach wsadowych oraz do szybkiej i dokładnej prognozy jakości uzyskanego koksu metalurgicznego. W podsumowaniu dr hab. Stanisław Ćmiel stwierdza, że analiza osiągnięcia naukowego i dorobku publikacyjnego oraz osiągnięć organizacyjnych, aplikacyjnych i dydaktycznych oraz współpracy międzynarodowej dr Iwony Jelonek, wskazuje, że spełnia Ona wszystkie kryteria formalne i merytoryczne określone w aktach prawnych obowiązujących w postępowaniu habilitacyjnym.

Dr hab. Jurand Wojewoda zwrócił uwagę na fakt, że właściwe formułowanie zadań/tytułów stanowi konieczny atrybut samodzielnego pracownika nauki, gdyż poprawny tytuł pracy naukowej jest dobrym wskaźnikiem tego, że badacz posiada wystarczającą wiedzę, jest świadom stosowanych przez siebie metod i pozwala prognozować, że ocena jego umiejętności i talentu gwarantuje w przyszłości liczne innowacje w dziedzinie, którą reprezentuje. Niestety, analiza recenzji, wniosku i wybranych prac habilitantki prowadzi do

wniosku, że ma ona dość nieuporządkowany zakres rzeczowych pojęć podstawowych, myli obiekty z ich właściwościami, traktuje pojęcia abstrakcyjne na równi z pojęciami rzeczywistymi, nie zawsze rozumie związki przyczynowo-skutkowe w obrębie procesów.

Dr hab. Mariola Jabłońska podkreśliła fakt, że habilitantka posługuje się metodami petrograficznymi, które później stosuje w praktyce, zatem mamy tutaj przełożenie pracy naukowej na przemysł. Ponadto habilitantka spełniła wszystkie wymagania ujęte w ustawie.

Dr hab. Justyna Ciesielczuk podkreśliła wzorową organizację pracy zespołowej przez habilitantkę.

Prof. Tadeusz Peryt uznał, że chociaż nie ulega wątpliwości, że habilitantka jest bardzo obiecującym pracownikiem naukowym o dużym potencjale rozwojowym, to jednak forma przygotowania wniosku i enigmatyczne aspekty związane z kwestią osiągnięcia badawczego powodują, że w jego opinii wniosek popierający nadanie stopnia doktora habilitowanego dr I. Jelonek jest zdecydowanie przedwczesny.

Na podstawie przeprowadzonej dyskusji Komisja w wyniku głosowania większością głosów (4 głosy za, 3 głosy przeciw) stwierdziła, że osiągnięcie naukowe i dorobek Kandydatki spełniają kryteria Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003r Nr 65, pozycja 595, z późniejszymi zmianami) i Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011w sprawie kryteriów oceny osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. z 2011r. Nr 196, pozycja 1165).

Po zakończeniu dyskusji sekretarz Komisji dr hab. J. Ciesielczuk przekazała członkom komisji szczegółowe informacje o miejscu i terminie posiedzenia Rady Wydziału Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego, na którym może zapaść decyzja w niniejszej sprawie.

Pod protokołem podpisali się członkowie Komisji Habilitacyjnej:

prof. dr hab. Tadeusz Peryt – przewodniczący

dr hab. Justyna Ciesielczuk – sekretarz

prof. dr hab. inż. Marian Wagner – recenzent

prof. dr hab. inż. Krystian Probierz – recenzent

dr hab. Stanisław Ćmiel – recenzent

dr hab. Jurand Wojewoda – członek

dr hab. Mariola Jabłońska – członek